

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternae beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

12. Impedimentum XII. Error vel desertio vocationis in Religiosis, &
Sæcularibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](#)

130 Domus eternitatis. Consideratio

CONSIDERATIO XII.

Impedimentum XII. Æternæ Salutis,
Error vel desertio vocationis in Religio-
nis & Sæcularibus.

Unusquisque, in qua vocatione vocatus
in ea permaneat. 1. Corinth. c. 7. 10.

3. Novembris.

I. C onsiderandum primò est: quod ipsi
uti ex recta statu, ad quem deus me
vocat, electione, magna ex parte deponstrant
lætitia cordis, conscientiæ pax, vir-
cundus vitæ cursus, atque æterna be-
fætudo & salus: ita è contrario, ex mala vo-
rronea statu electione, proveniant plen-
tius vitæ turbationes, tristitia, defedibili-
errores, discordiæ, rixæ, infortunia, ope-
vortia, peccata, scandala, ac manif pro-
damnationis æterna pericula, salutis tunc
æternae impedimenta. Experiuntur h[oc] que
multi & multæ, vocati ad statum re-
giosum, & amplectentes conjugium; copi-
periuntur hoc vicissim, multi & mul-
vocati ad matrimonium, & licet missi
dispositi sint, tamen eligentes ordinem

Novembris 3.

131

religiosum. Idem est de statu Ecclesiastico, Pastorali, militari & aliis; In quo eligendo, si quis aberret, velut membrum luxatum, & loco ac juncturâ suâ motum, nihil bene, nihil absque dolore ac deformitate agit, & in variis salutis amittendæ periculis degit.

II. Deus enim ad eum nos statum vocat, cumque cupit à nobis eligi, quem t: quipse paternâ providentiâ suâ, tanquam em D medium valde accommodatum, ad noe deo stram salutem nobis constituit, simulque e pax vires & auxilia, ad statûsejusmodi onera na ba ferenda offert. Quodsi quis divinæ huic x mala vocationi resistat, aliumque statum animant plectatur, contingere prouum est; ut ipse defecit sibi cæli portam claudat, dum seriem uia, operum, & filum niediorum, à divina manife providentia, ad ipsius salutem contex- aliumqum, abscindit; onusque sibi imponit, tur h quod forte supportare non poterit: ne cum que enim Deus tantâ promptitudine & ium: copiâ suggerit media, ad superandas dif- z multa cultates, in eo statu occurrentes, quem cer me sibi quis, propriam sequendo voluntate ordinem, repudiata divinâ, elegit. Juverit igi-

F 7.

tur,

132 *Domus aeternitatis.* Consideratur, ad hos errores præcavendos, electis statūs praxin declarare.

III. Deliberans de vitæ statu eligendo, ut non erret, sequentia observes. Confugiat ad Deum, Patrem lumen per orationem, & lumen ab eo flagit pro cognoscenda voluntate divina. *bis omnibus deprecare Altissimum;* *rigat in veritate viam tuam.* Eccli c. 19. II. Volens turrim ædificare sed re priùs computet sumptus, qui necessari sunt, ut monet Salvator: expendat & talenta sua; num isti statui sufficiunt, nec ne. III. Adhibeat consilii prudentis. *Causam tuam pertracta amico.* Proverb. c. 25. 19. Non autem semper nimium confidat Consanguinitate & Cognatis, sæpe seipso, non bono illius quærentibus: *Inimici enim homines domestici ejus.* Ut monet Christus. Mat. c. 10. 36. His præmissis, Deum per spirationes, & impulsus internos recantem, sequere.

Precatio.

Domine Deus meus, qui Ecclesia Filii tui sponsam, tanquam ca-

rum aciem bene ordinatam , variis statibus, præsertim Ecclesiastico , Religioso ac Mundano exornare voluisti ; atque ad illos in vigore suo conservandos, divinâ Providentiâ tuâ , omnia suaviter & fortiter disponis , aptaque cuivis subjecta ordinas, eligis, allicis & vocas ; mihi famulo tuo in dubiis fluctuanti , obsecro lumen infunde , & ad eum statum vocare me dignare ; in quo & melius tibi servire, & salutem meam certius operari valeam. Domine quid me vis facere? Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum.

4. Novembris.

I. Quidsi animus perplexus , in ambiguo hæreat ; nec adeò celeriter se resolvere valeat ; continuandæ sunt preces, sacra, communiones, eleemosynæ, aliaque pia opera : tum perpendenda sunt sequentia , & veluti pondera in bilance collocanda. I. Considera uter ex duobus, vel tribus statibus, de quibus deliberas, Deo gravior sit & acceptior. II. Quis ex his statibus pro salute animæ tuæ, sit securior & expeditior. III. Quis ex

134 *Domus eternitatis.* Considera
ex his statibus sit Christo Dominus
que doctrinæ ac vitæ similior & con-
mior. IV. In quonam proximo tuo,
salutem animæ possis esse utilior. V.
ex his statibus, sit viribus corporis
uti & dotibus ac talentis tuis aptior
que ad talenta tua, pro gloria Dei,
pendenda, accommodatior.

II. Ulterius considera VI. Ad quæ
ex his statibus, tacito, interno, & idem
dem repetito impulsu voceris ac mo-
ris; quamvis remurmurante seni
horrore. VII. In quonam ex his statibus
facilius Deo rationem vitæ tuæ redi-
possis in morte & in iudicio divino. VIII.
In quonam ex his statibus, pluribus
casionibus ad bonum, paucoribus
ad malum, gavisurus sis. IX. In quonam
ex his statibus, facilis in gratia, & bi-
perseverare valeas. X. Si hanc horam
moriendum foret; in quo ex iis statibus
mortem obire cuperes? Ad has inter-
gationes, omni sinceritate, coram
tibi ipsi responde: & pro quo statibus
res responsiones habueris, eum
consulto eo, cui fidis in Domino.

III.

III. Factâ electione I. Eandem Dominum Deo tuo offer. II. Gratias quas potes, maximas age. III. Constantiam in ea, per orationes, indies efflagita. IV. Nec expecta ulteriorem Dei sermonem, aut Angeli alicujus allocutionem, quâ te vocet, ut Christus Dominus olim Apostolos: *Sequere me.* Hoc enim esset tentare Deum, ac diabolicæ illusionis periculo te exponere. V. Sed sufficiat tibi, quod modum & media, ordinariæ Dei consuetudinis, in vocationibus, adhibueris: ut sunt multiplex supradicta consideratio, fervens oratio, peccatorum fuga, Sanctorum Patronorum invocatio, Sacramentorum pœnitentiæ & Eucharistiae frequentatio, carnis mortificatio: virorum piorum ac prudentum, in consilium advocationis.

Petitio gratia.

Domine Deus meus: ego servus tuus, salutem æternam consequi debeo, & unicè volo: ad hoc enim à te conditus, ad hoc redemptus, ad hoc Christianus sum. Volo autem salvati per media, à te,

136 *Domus eternitatis.* Considera
à te mihi ordinata, & in eo statu, in h
quem, non caro & sanguis, non proprie
voluntas; sed infinita Bonitas tua, Deo
vocare dignatur. Possum quidem la hon
ri, in quolibet statu bono; sed malo Qui
vere in eo statu, in quo tu me salvare dice
crevisti; in quo salvari debeo; in trep
salvandus sum; & in quo certior est qua
lus mea. Largire mihi quæso, ubi rere
gratiam, ut eum amplecti, in eo piè S.A
re, perseverare, & salutem æternam aud
pisci valeam. *Domine, da quod jubo.* *Stas*
noli ficer

5. Novembris.

I. **N**Ecessarium est Eligenti nōsse la sa
ceptiones & fraudes, quas in rūm
gofio electionis, vel Dæmon vel ser run
litas immiscet, ut evitentur. I. Decepcion
est, nulli fidere, occultare se, nolle a. 7.
consulere; imò fugere eos, qui conligi
bono adesse queant. II. Deception
in veterata & præjudicata affectus a post
catio ad aliquem statum: Affectus set, ri
tenebræ sunt, ratio autem lux; qui lo mol
edit, malè agit. III. Deception est, po resp

in hoc quoque statu salvari : quia aliud
est posse salvari ; aliud salvatumiri. IV.
Deceptio est respectus humanus : quid
homines dicent ? At quid dicet Deus ?
Quid Sancti ? Quid tu moriens : Quid
dices tu ipse damnatus ? V. Deceptio est
; in trepidare, vitamque perfectiore, tan-
r est quam duram, asperam ac difficilem hor-
ubere. Sensit hoc initio conversionis suæ
S. Augustinus L. 8. confess. c. 11. donec
audivit Deum clamantem : *Quid in te
juba stas & non stas ? proiecte securus in Deum,
noli metuere, qui dedit velle, dabit & per-
ficere: qui dedit hæc nosse, dabit & posse.*

II. Perpendenda sunt quoque pericu-
la salutis æternæ ; in variis exemplis illo-
rum, qui vocationem divinam deserue-
runt : Ex innumeris audiamus unicum,
quod refert S. Antonius p. 3. Tit. 24. c. 9.
§. 7. de quodam Candidato ordinis re-
ligiosi, & voto religionis ineundæ obstri-
cepit; qui cum factus esset Canonicus &
post menses aliquot, in morbum incidis-
set, monitus de audeundo Deo, per exho-
mologesin & salutarem pœnitentiam ;
respondit, hæc frustra esse ; sibi enim irati

Numi-

Numinis injictum fulmen istud : Da tant
nandus es. Quare desisterent esse molniā,
Non posse se confiteri : audivi enim simu
Domino : *Vocavi & renuisti, ideo vad que*
portas Inferni. Dixit & infelicem animū in h
exspuit. Tantum in totam aeternitatē
nocuit, Deo vocanti, non obedisse.

III. Ruminandi denique sunt inf
ces exitus, ac pœnæ eorum qui, transla
aliquor in Religione annis, vel suā cu
dimituntur, vel sponte ac malitiosè audi
deserunt. Libros integros horum po
possent implere ; sed nonnulla solum pren
bis nota strictim insinuamus. Novi
ejusmodi farinæ homines, subitū
morte punitos, alios in aquis submer
alios in duello, gladio confoslos ;
suspensio leipso necantes. Novi
sanguinem copiosè vomento extin
alios in extrema penuria & ærumnna
functos : alios patibulo adjudicati
alios melancholiā, tristitiaque ob
& in ea defunctos ; novimus alios in
trimonio, perpetuis odiis & inimici
dissidentes, alios divortio sejunctos
vimus denique alios constipatione

tantâ vexatos, ut, excrementa, salvâ ve-
niâ, per os faucesque ejicerent, atque ita
sinul animam intelicem evomerent. At-
que hæ sunt pœnæ temporales, inflictæ
in hac vita: sed quid in altera?

Affectus.

O Domine! Tu vocasti me indignum
ad tuum servitium, in ordine hoc
amabili: & dixi: *Ecce ego, quia vocasti me:*
audivi vocem tuam, & velut ovis Pasto-
rem secutus sum: & sequar usque ad su-
pernum anhelitum, dicamque indies
cum Venerabili Patre Martino Stredo-
nio: *Sive me ire jubes ad tenebras, sive ad
lucem; sive ad solatia sive ad adversitates;*
*sive ad quietem sive ad labores; sive ad vi-
tam, sive ad mortem; sive per aquam sive
per ignem; Deus meus, volui, & legem
tuam in medio cordis mei ita defixi; ut non
si juxta eam, quies & motus, vita & om-
nia mea dispensentur. Domine quid me vic-
eris? [in vita] Fiat in me, de me, per me,
in me, circa me, & circa omnia mea, tua
anctissima voluntas in tempore & aeterni-
tate. S. Gertrudis.*

CON.